vadanti tat tattva-vidas
tattvam yaj jnanam advayam
brahmeti paramatmeti
bhagavan iti sabdyate

„Tie, kurie mato tiesą, kalba apie tris nedualios Absoliučios Tiesos fazes: Brahmaną, Paramatmą ir Bhagavaną.“ (Bhag.1.2.11)

Visa persmelkiantis, visa apimantis ir viską kontroliuojantis - trys Absoliuto fazės. Bet Mahaprabhu tada parodė ketvirtą fazę - štai Krišnos idėja. Sundaram - Absoliuto meilumas, kuris visus vilioja tarnauti Jam, vilioja prie Jo. Valdovas, talpintojas, ar gili vidinė substancija nėra aukščiausia Absoliuto idėja. Gebėjimas traukti kiekvieną; ne jėga ir ne valdžia, o grožiu ir natūralia meile sutelkti kiekvienos sielos interesų centrą; kiekvieną atomą traukti link savęs, kad išpildytume savo egzistavimo prasmę. Tai yra aukščiausias Absoliuto aspektas, kurį parodė Mahaprabhu, kuris pats natūraliai traukia visus, suteikdamas visiems aukščiausią įmanomą išsipildymą. Kas gali išpildyti pačius giliausius kiekvienos sielos siekius? Tas aspektas yra aukščiausias Absoliuto aspektas, o visus siekius išpildyti gali ananda, rasa - grožis, meilė ir prieraišumas. Šis aspektas yra aukščiausias Absoliuto aspektas. Ne valdovas, ne talpintojas, ne persmelkiantis Paramatmos, Brahmano ir Bhagavano aspektai, o Svayam-Bhagavan, Dievo Dievas, visų dievų Dievas. Jo buveinė yra Vrindavanas; Jis niekada nepalieka Vrindavano. O tada pamatome, kad yra kitas panašus aspektas.

Tai yra aspektas, kurį vilioja Jo paties grožis, ir kuris taip pat šį grožį dalina. Matome, kaip širdyje cirkuliuoja kraujas, jis teka į kiekvieną kūno kampelį, o iš ten kraujas vėl grįžta į širdį, kad apsivalytų. Duoti ir imti, patraukti visus ir tada išdalinti visiems - tai yra Šri Čaitanjadeva. Jame Teigiamas-Neigiamas sujungia savo pastangas. Vrindavane Teigiamas ir Neigiamas yra atskirai, kiekvienas gyvena savo žaidimuose, su savo aplinka. Svarūpa Damodaros posme matome:

radha krsna-pranaya-vikrtir hladini saktir asmad
ekatmanav api bhuvi pura deha-bhedam gatau tau
caitanyakhyam prakatam adhuna tad-dvayam caikyam aptam
radha-bhava-dyuti-suvalitam naumi krsna-svarupam
(Cc. Adi 1.5)

Svarūpa Damodara neigia idėją, kad iš pradžių yra Krišna, o po to Mahaprabhu. Abu yra amžini. Kai jie susijungia - radha-krsna-pranaya-vikrtir. Kas yra Radha? Ji nesiskiria nuo Krišnos. K□□□a-pranaya - grožis ar meilė, kuri yra pas Krišną - tai yra Radha, todėl Jie negali egzistuoti atskirai. Jie abu yra viena, bet Vrindavane, dėl tam tikrų užsiėmimų Jie yra atskirai. Jie yra viena, padalinta į dvi puses - teigiamą ir neigiamą - ir su savo aplinka. Ten Jie apreiškė labai gražius žaidimus. Ir vėl, Jie tampa viena Šri Čaitanjos asmenyje - radha-bhava-dyuti-suvalita - Radharanės kūno spalva ir nuotaika pas Krišną. Aš minėjau tai savo Prema-dhama-deva Stotram:

atma-siddha-sava lila puma-saukhya-laksanam□
svanubhava-matta-nrtya-kirtanatma-vantanam□
advayaika-laksya-puma-tattva-tat-paratparam□
prema-dhama-devam-eva naumi gaura-sundaram

„Štai visa nugalinti išvada: aukščiausia absoliučios realybės idėja taip pat turi būti aukščiausia anandos, ekstazės forma. Šri Čaitanja Mahaprabhu yra Krišna, pati ekstazė, ragaujanti savo paties saldumą ir šokanti iš ekstazės džiaugsmo. Jo paties šventas vardas yra Jo ekstazės priežastis, išreikšta šokyje, ir Jo šventas vardas yra Jo ekstazės pasekmė, išreikšta giedant. Priežastis yra pasekmė. Dinamo mašina sukuria ekstazišką energiją, kuri verčia Jį šokti, o Jo giedojimas išdalina šitą ekstazę kitiems. Aš lenkiuosi šiam gražiam auksiniam Viešpačiui, Gauranga-sundarai, dieviškam k□□□a-premos pavidalui.“ (Prema-dhama-deva Stotram 66)

Matta-n□tya - kaip beprotis, Jis šoka be jokio tikslo. Šį pavyzdį pateikia filosofai - matta-n□tya. Šokantis beprotis. Kokia priežastis? Jis neįsivaizduoja, bet jis šoka. Taigi, Absoliutas šoka savo džiaugsmo ekstazėje. O kai Jis gieda, jis išdalina save publikai. Aš pažymėjau tame posme, kad šokis yra ekstazės džiaugsmo sukurtos pilnatvės požymis, o kirtana reiškia išdalinti, paskleisti Save anapus, aplinkai. Kai šie abu ženklai pasireiškia visiškai, tai negali būti ne Absoliutas. Absoliuti Tiesa išpildo savo pačios poreikius, Jo charakteris taip pat dinamiškas; kai Jis išpildo save, Jis išdalina tai kitiems. Tai galima pamatyti pas Šri Čaitanjadevą - aukščiausią Absoliuto formą.

Madhurya Vrindavane ir audarya Navadvipoje - du to paties lygmens skyriai. Aukščiausiame ontologinės idėjos lygmenyje yra du skyriai - vienas uždarytas Jame pačiame, o kitas dalina save į visas puses, traukia visus prie savęs ir tada vėl viską išdalina visiems. Todėl čia galima rasti dvi lilos fazes. Mums gaura-lila yra naudingesnė, nes joje yra mūsų perspektyva. Tik Mahaprabhu dėka galime patekti į kitą Jo lilos aspektą - kai duoda Jis pats ir tik Jo duotu metodu. Jei mes kreipsimės į Jį, mes tikrai pakliūsime į tą lilą.

yatha yatha gaura-padaravinde
vindeta bhaktim krta punya-rasih
tatha tathot-sarpati hrdya-kasmad
radha-padambhoja-sudhambu rasih
(Caitanya-candramrta 88)

„Kai didžiai dorybinga asmenybė įgyja pasiaukojimą Šri Gaurasundaros lotosinėms pėdoms, jo širdyje neišvengiamai gimsta tarnystės Šri Radhos lotosinėms pėdoms nektaro vandenynas.“ (Caitanya-candramrta 88)

Tiek kiek mes pajėgūs prisijungti prie gaura-lilos, automatiškai pamatysime: be jokių rūpesčių, tiek pat jau esame ten, k□□□a-liloje. Mus nuneš Vrindavaną, į Radharanės stovyklą. Mums reikia suprasti šį ontologinį aspektą.

Prisisunkę Šri Gaurangos malonės, bandykime kreiptis į Šrimati Radharanę. Tada nebus jokios galimybės į mūsų širdį pakliūti taršai ir trukdyti mums toje erdvėje. Šri Gauranga sustabdys šitą taršą. Jei gausime Gaurangos prieglobstį, būsime tikri, kad labai saugiai, sklandžiai ir intymiai galėsime tarnauti Šrimatei Radharanei. Kitaip yra labai pavojinga, o kartais savižudiška. Jei kreipsimės ne per Gaurangą, mūsų bandymas gali būti reaktyvus.

Labai pavojinga siekti Vrindavano ir Šrimatės Radharanės tiesiogiai. Mes turime siekti taip, kaip parodė Gauranga. Kitais žodžiais tariant, jei mes galime suprasti Gaurangos gyvenimą, Gaurangos idealą, tada kāma bus visiškai sunaikinta. Mus apvalys tiek, kad galėtų mus priimti į šios aukščiausios lilos valdas. Mes neturime siekti to intelektu, nes taip prisikursime klaidingų idėjų. Po to reikia išeikvoti daug energijos, kad nusipurtyti šitą klaidingo supratimo sluoksnį. Todėl mūsų Šrila Prabhupada neleido šių dalykų.

BR Šridhara Gosvami